

[C. F. Sørensen.]

gennemføres, omhandles i §§ 34 og 35 og fremetter. Kommunerne kan laane 4—6 Mill. Kr. om Aaret i 5 Aar. Laanebeløbet kan fra Aar til Aar varieres efter Behov, men maa ikke overstige et samlet Beløb af 20 Mill. Kr. Endvidere kan der efter § 35 ydes Laan til Kommuner til Erhvervelse af Bygninger til Sanering, dog ikke ud over 75 pCt. af de hermed forbundne Udgifter, til en Rente af 3½ pCt. Ifølge Stk. 3 nedskrives Laanet med et Tilskud fra Staten, svarende til en Femtedel af Kommunens Tab, og af det nedskrevne Laan svares der en halvaarlig Ydelse paa 3 pCt. af Laanets Hovedstol.

Efter disse korte Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling, idet jeg udtaler Haabet om, at Kommunerne og det private Initiativ her maa mødes i et frugtbart Samarbejde, saa at Loven kan komme til at virke efter sit tredobbelte Formaal, skønhedsmæssigt, sundhedsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt.

Stensballe: Jeg giver saavel den højtærede Indenrigsminister som det ærede 6te tingvalgte Medlem (C. F. Sørensen) Ret i, at det Lovforslag, som vi her behandler, er et meget betydningsfuldt Lovforslag. Men naar det er Tilfældet, forekommer det mig noget mærkværdigt, at det andet høje Ting har holdt paa Lovforslaget siden Slutningen af November Maaned, saa at det først kommer frem her i allersidste Øjeblik. I Aftes, da jeg forlod Rigsdagen, var end ikke Lovforslaget omdelt i den Skikkelse, hvori det var vedtaget, ej heller forelaa der Fortryk af Udtalelserne i Folketinget. Der var til anden Behandling stillet 82 Ændringsforslag, og der var ført en meget lang og vidtløftig Forhandling om Ændringsforslagene og om Lovforslaget i dets Helhed. Men Resultatet af denne Forhandling og denne Forhandlings Indflydelse paa det oprindelige Lovforslag forelaa altsaa ikke trykt, end mindre Referat af, hvad der var foregaaet ved tredie Behandling. Det har under disse Forhold i hvert Fald ikke været mig muligt at danne mig noget Begreb om Lovforslagets endelige Form, og jeg er derfor kommet til det Resultat, at jeg alene af den Grund maa anmode om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, saa at i hvert Fald nogle af Landstingets Medlemmer kan faa Lejlighed til i nogen Maade at sætte sig ind i dette meget vigtige Lovforslags Indhold, forinden den endelige Stilling dertil skal tages. Disse Ord maa nu

ikke udlægges som en Bebrejdelse for, at Lovforslaget er sat til første Behandling i Dag; thi jeg er ganske enig i, at skal der være nogen som helst Mulighed for at gennemføre Lovforslaget, inden Rigsdagen slutter, maa der først og fremmest gives Tid til Udvalgsbehandling, og det kan vi jo faa noget mere Tid til, naar Lovforslaget behandles i Dag i Stedet for først i Morgen, som det vel nok kunde have været forlangt. Under Hensyn til den Strid, der har været i Folketinget om Lovforslaget, og til Lovforslagets Omfang og de meget kraftige Protester, det har været mødt med navnlig fra Realkreditens Side, vil det ogsaa være naturligt — jeg finder det endda ganske nødvendigt — at faa Lovforslaget behandlet i Udvalg her i Tinget. Man ved jo heller ikke, om ikke en Udvalgsbehandling her kunde faa til Følge, at den højtærede Minister og Partierne kunde bøje sig mod hinanden, saa at der kunde blive Enighed om Gennemførelse af en Lov paa dette saare vigtige Omraade, eller der i hvert Fald kunde skabes Forstaaelse om et Grundlag for Videreforhandling, hvis der ikke blev naaet noget Resultat i denne Samling.

I øvrigt maa jeg naturligvis generelt henvise til mine Partifællers Udtalelser i Betænkningen og mit Partis Ordførers Stillingtagen under anden og tredie Behandling i Folketinget, som der i hvert Fald nu foreligger Referat af. Allerede i den gældende Sundhedsvedtægt mener vi der maa være den fornødne Hjemmel til offentlig Indgriben over for usunde Ejendomme, hvilket ogsaa bekræftes ved den Virksomhed, der udfoldes af Sundhedskommissionerne, ikke blot her i København, men rundt om i Landet. Mit Parti har derfor foreslaaet Kapitel II strøget. Vi kan heller ikke billige, at der gennem et Boligtilsynsraad gives det offentlige Magt til at foretage Indgreb i den almindelige Ejendomsret med Hensyn til en til Beboelse eller Ophold anvendt Bygning eller Del af saadan Bygning, hvis Beskaffenhed enten paa Grund af uheldig Byggemaade eller daarlig Vedligeholdelse er betydelig ringere end den almindelige Bebyggelse i Kommunen. Og vi kan ikke billige, at Boligtilsynsraadet skal kunne beslutte, at en saadan Ejendom eller Dele af den ikke maa benyttes til Bolig eller Opholdssted for Mennesker efter Udløbet af et fastsat Aaremaal. Vi mener, at man her er paa Grænsen af, hvad der kan tillades efter Grundloven, man nærmer sig betænkeligt Ekspropriation af selve Ejendomsværdien, og derfor har mit Parti i Folketinget stemt imod Lovforslaget. Det